

C/2023/57

9.10.2023

Skarga wniesiona w dniu 11 sierpnia 2023 r. – Makhlouf/Rada

(Sprawa T-490/23)

(C/2023/57)

Język postępowania: francuski

Strony

Strona skarżąca: Shahla Makhlouf (Fairfax, Wirginia, Stany Zjednoczone) (przedstawiciele: G. Karouni i K. Assogba, adwokaci)

Strona pozwana: Rada Unii Europejskiej

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie, w zakresie, w jakim poniższe akty dotyczą strony skarżącej, nieważności
- decyzji Rady (WPZiB) 2023/1035 z dnia 25 maja 2023 r. zmieniającej decyzję 2013/255/WPZiB w sprawie środków ograniczających w związku z sytuacją w Syrii;
- rozporządzenia wykonawczego Rady (UE) 2023/1027 z dnia 25 maja 2023 r. dotyczącego wykonania rozporządzenia (UE) nr 36/2012 w sprawie środków ograniczających w związku z sytuacją w Syrii;
- zasądzenie od Rady kwoty 30 000 EUR tytułem odszkodowania za wszystkie poniesione szkody;
- obciążenie Rady jej własnymi kosztami oraz kosztami poniesionymi przez stronę skarżącą, z zastrzeżeniem prawa do ich wykazania w trakcie postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie skargi strona skarżąca podnosi cztery zarzuty:

1. Zarzut pierwszy, dotyczący naruszenia prawa do obrony i prawa do sprawiedliwego procesu. Skarżąca zarzuca Radzie naruszenie jej prawa do obrony, w szczególności prawa do bycia wysłuchaną, przed podjęciem decyzji o umieszczeniu jej nazwiska w kwestionowanych wykazach.
2. Zarzut drugi, dotyczący oczywistego błędu w ocenie oraz braku dowodów. Według skarżącej twierdzenia Rady dotyczące istnienia „nieodłącznego ryzyka, że odziedziczone mienie zostanie wykorzystane do wspierania działalności reżimu syryjskiego, stanie się bezpośrednio jego własnością i potencjalnie przyczyni się do brutalnych represji reżimu wobec ludności cywilnej”, należy bezwzględnie odrzucić jako całkowicie bezzasadne oraz pozbawione jakiegokolwiek podstawy faktycznej mogącej je potwierdzić.
3. Zarzut trzeci, dotyczący naruszenia zasady proporcjonalności przy ingerencji w prawa podstawowe. Skarżąca uważa, że kwestionowany środek jest nieproporcjonalny w zakresie, w jakim dotyczy on całego jej majątku, bez jakiegokolwiek rozróżnienia.
4. Zarzut czwarty, dotyczący naruszenia prawa własności. Skarżąca podnosi, że zaskarżone akty stanowią nieuzasadnione naruszenie jej prawa własności, ponieważ obejmują – bez rozróżnienia – nie tylko majątek odziedziczony przez nią, ale również jej majątek osobisty.